

Комисија за следење на примената и
толкување на Општиот колективен договор
за јавниот сектор

**Толкување на член 21 од ОКД, во делот на условот работникот да работел
најмалку 6 месеци во календарската година кај ист работодавач, за да се
стекне со правото на регрес за годишен одмор**

Членот 21 од наведениот колективен договор, го утврдува и регулира правото на регрес за годишен одмор. Имено, вработените во јавниот сектор имаат право на регрес за годишен одмор, во висина од најмалку 30% од основицата, под услов работникот да работел најмалку 6 месеци во календарската година кај ист работодавач (став 1). Со ставот (2) од истиот член се предвидува дека со колективен договор на ниво на сектор, оддел или група или колективен договор на ниво на работодавач може да се утврди регрес за годишен одмор во поголем износ од износот утврден со овој колективен договор. Ставот (3) пак, дефинира дека регресот за годишен одмор се исплатува еднократно во текот на годината, доколку во еден од претходните четири последователни квартали нема негативен раст на реалниот бруто домашен производи, а ставот (4) дека основица за пресметување на регрес за годишен одмор преставува просечната месечна нето плата по работник во Република Северна Македонија исплатена во претходната година. Ставот (5) го воведува исклучокот од ставот (1) на овој член, со кој регресот за годишен одмор за 2023 година изнесува 10 000 денари, во нето износ.

Согласно цитираниот член, во ставот (1), со предвидувањето на правото на регрес за годишен одмор во висина од најмалку 30% од основицата, се предвидува и услов за остварување на ова право, а тоа е работникот да работел најмалку 6 месеци во календарската година кај ист работодавач. Следствено, и покрај називот на ова право - регрес за годишен одмор, истото не е поврзано со тоа дали работникот остварил право на годишен одмор или дали користел годишен одмор, туку се бара работникот кај работодавачот да работел најмалку 6 месеци во календарската година.

Во смисла на горенаведеното, Комисијата смета дека работникот кој нема фактичко, односно ефективно работење кај еден работодавач во календарската година во траење од 6 месеци, не може да се стекне со правото на регрес за годишен одмор за таа година, со исклучок на работник кој користел отсуство од работа поради бременост, раѓање и родителство или отсуство поради непрекинато боледување подолго од 6 месеци.

Претседател на Комисијата

Весна Томовска